

Sosyalist Liseliler

**SERMAYENİN, ÇETELERİN,
GERİCİLERİN DÜZENİNE
GEÇİT YOK!**

Merhaba

Dergimizin 28. sayısı ile beraber meydanların ses-sizliğini bozmaya; memleketin üzerine çöken kara bulutları dağıtmaya, geleceğimizi ve memleketimizi geri almaya geliyoruz! Pandemi sebebiyle uzun süredir dergimizi dijital olarak yayımlıyorduk. Şimdiyse dergimizle yeniden meydanlarda, sokaklarda olacağız; yeniden bir araya geleceğiz ve yeni dönemin umudunu büyütmeyle hep beraber hazırlanacağız!

AKP'nin gerici ve piyasacı politikaları pandemi boyunca devam etti; emekçileri yoksulluğa, kadınları şiddete, gençleriyse geleceksizliğe mahkûm etmek için pandemi fırsat haline getirildi. Bu dönemin sonundaysa sermaye düzeninin ve onun "biricik" temsilcisi AKP'nin cümle çürümüşlüğü artık gizlenemeyecek durumda.

Yağma, rant, yolsuzluk diz boyu. AKP saldırgan söylem ve politikalarına her gün bir yenisini daha ekliyor. Çetelerin, tarikatların, patronaların, kadın düşmanlarının düzenini kalıcı hale getirmek, ona bir "eşik" daha atlatmak için yeni anayasa tartışmaları ortaya atılıyor. Düzen siyasetinin buna yanıtı ise sandığı, seçimi aşamıyor; bu kirli düzeni tamamen karşıya almaktansa düzenin restorasyonuna girişiliyor.

Biz ise umudu büyütme; yeni bir ülkeyi ve aydınlık yarınlarımızı kurmak için mücadeleyi daha da yükseltmeye girişiyoruz! Düşlediğimiz yeni ülkeyi ve yarının insanlarını bugünden yaratmak için Sosyalist Liseliler dergisi, liseli gençliğin pusulasıdır!

Okulların kapalı olduğu bu tatil dönemi bizler için yeni döneme bir hazırlık süreci olmalıdır. Yeni dönemde piyasacılığın, gericiğin, işbirlikçiliğin, cümle çürümüşlüğüne karşısına liseli gençlik dikilmeli; paranın saltanatına, yobazın karanlığına ve yabancının roketine karşı bu yeni dönemde emeğin, bağımsızlığın, laikliğin ve sosyalizm sesi daha da yükseltilmelidir!

Artık yeni başlangıçlara yelken açma zamanıdır! Liseli gençliğin ülke tarihine adını mücadelesiyle yazdıracığı bir döneme hazırlanma zamanıdır!

 sosyalistlise

 sosyalistliseliler

 sosyalistlise

 0533 424 5334

**İlkesel Medya Basın Yayın Matbaa Turizm İnş. Gıda Teks. San. Ve Tic. Ltd. Şti Adına İmtiyaz Sahibi:
Ozan Başuçar Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Alev Doğan Adres: Yakacık Çarşı Mah. Tarihi Ayazma Cad.
Onur İş Merkezi No:2/70 Kartal/İstanbul Basım Yeri: Basım Medya Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi
NO: 83 B Blok 349 Topkapı/ İstanbul**

GÜNDEMDE KALANLAR

1

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) İsrail'in Filistin'e yönelik artan saldırılarını, İstanbul İsrail Başkonsolosluğu önünde yaptığı eylemle protesto etti.

2

Öğrencilerden AKP'nin rektörüne tepki: İki yüzlülüğünü tekrar gösterdi. TKH Gençliği tarafından yapılan açıklamada "AKP'li Bulu, direnişin başından beri tepkisini dile getiren akademisyenlerin okulla ilişkisini keserek iki yüzlülüğünü ve AKP zihniyetinin uygulayıcısı olduğunu tekrardan göstermiştir." denildi.

3

"Direnen Filistin halkının yanındayız!" Gençlik, İsrail'in Filistin'e yönelik işgal ve saldırılarına karşı İsrail Konsolosluğu önünde buluştu.

4

AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından yeniden yaptırılan Atatürk Kültür Merkezi (AKM) şantiyesinde çalışan inşaat işçileri, kötü yemek koşulları ve yemekhane sorunlarını protesto etti.

5

Katar'daki Dünya Kupası hazırlıklarında çalışan inşaat işçileri eylemde! Katar'ın Doha kentinde UCC firmasında çalışan inşaat işçileri, İnşaat ve Yapı İşçileri Sendikası (İYİ-SEN) önderliğinde insanlık dışı çalışma koşulları ve ödenmeyen maaşlar nedeniyle eyleme başladı.

6

Mafyanın, Yandaşın, Patronların Değil, "Yeter Söz İşçinin!" diyenler 19 Haziran'da İstanbul Kartal'da ve tüm yasaklamalara rağmen İzmir'de buluştu, işçi sınıfının kürsüsü kuruldu! İstanbul'daki mitingde konuşan TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek, "AKP'yi mafya babaları değil, işçi sınıfı götürecektir." dedi.

7

Liseli gençlik, geleceksizliğe, umutsuzluğa, harami düzenine karşı mücadeleyi yükseltmek için İzmir, Manisa, Adana ve Denizli de açık hava toplantılarında buluştu.

8

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) Sivas Katliamı'nın 28. yıldönümünde Beşiktaş'ta buluşarak anma gerçekleştirdi. Barbaros Meydanı'nda yapılan eylemde TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek basın açıklamasını okudu. Madımak Otelinde gericilerin saldırısı sonucu hayatını kaybeden 33 aydının fotoğrafları da eylemde taşındı.

BU PİSLİĞİ DEVRİM TEMİZLER!

AKP'nin söylemleri teker teker çökerken düzen siyaseti de sağından solundan dökülüyor. Yoksulluk gizlenemiyor, açlık gizlenemiyor; yolsuzluklar, yağma ve talan gizlenemiyor! AKP'nin yolsuzluk ve yağma düzeni memleketin başına her geçen gün bir ok gibi saplanırken konuşanlar en çok mafya babaları, patronlar, siyasi iktidarın temsilcileri ya da dünün AKP'lileri.

Yağma, rant, yolsuzluklar, kadın düşmanlığı, çocuk istismarı haberleri bizlere düzenin çürümüş yüzünü her gün ama her gün hatırlatırken; AKP'nin çürümüşlüğü de artık çeteleşen sermaye grupları ve sermaye devletinin içindeki mafya örgütlenmeleriyle gizlenemeyecek hale gelmiştir. Dünün AKP'lileri, işlenen her suçta parmağı olan Davutoğlu-Babacan ikilisi bugün ayrı ayrı "beyaz gömlekleriyle" eski yol arkadaşlarına saldırıyor. Dün el ele "beraber yürüdük biz bu yollarda" diyenler şimdi birbirlerinin ipliğini pazara çıkarıyor!

Bunda şaşılacak bir şey olmamakla beraber birilerinin onlara "yağan yağmurda beraber ıslandıkları" günleri hatırlatması gerekiyor! Bugün AKP ve liberal cenahın el ele ülkemizi getirdikleri karanlık; inşa ettikleri yağma ve yolsuzluk düzeni, mafya ve cemaat örgütlenmelerinin ulaştığı nokta düşünüldüğünde akıllara en çok şu soru geliyor, "Bunca pislik nasıl temizlenir?". Sahi, bunca pislik nasıl temizlenir?

Bu soruya verilecek yanıtlar elbette tutturulan siyasi hattan bağımsız olmayacaktır. AKP'nin bu memleketin sırtından atılması gerektiği doğrudur fakat sırtımızda bir yük olan AKP kendinden müteşekkil midir? Bunca pisliliğin yalnızca AKP ve yandaşlarını memleketin sırtından atmakla temizleneceğini iddia etmek, söylemi yalnızca bununla sınırlı tutarak ileriye taşımamak ya saflık ya da tam tersi büyük bir uyanıklık ve ikiyüzlüktür.

Ülkemizin en yüksek genç işsizlik oranlarına AKP döneminde ulaştığı doğrudur fakat işsizliğin var olma sebebi AKP'nin "kötü yönetimi" ile değil; kapitalizmin yasalarıyla açıklanır! AKP döneminde hukukun ayaklar altına alındığı, baskı ve şiddetin arttığı, çetelerin patronlarla el ele kamuyu yağmaladığı gerçektir bu ise sermaye devletinin karakteri ile açıklanmalıdır! Diyeceğimiz o ki AKP düzen içerisinde "arızı" durum yaratmaktansa düzenin ona biçtiği tarihsel misyonu gerçekleştirmektedir! Bu misyonun büyüklüğü cumhuriyetin, laikliğin hukukun tasfiyesine kadar gitmiştir ve ülkede adli adınca yeni bir rejim kurulmuştur.

Türkiye'de sermaye düzeni bu yeni rejim eliyle yağmanın, rantın, yolsuzluğun, özelleştirmelerin üzerinde yükselmekte ve eskiden olduğu gibi bugün de kendini her anlamıyla bir "çete düzeni" olarak göstermektedir. Uyuşturucu ve si-

Öyleyse emekçilerin, gençlerin, kadınların yan yana gelip kendi geleceklerini kazanması; alın teriyle geçinenlerin ülkesini kurmasının zamanı çoktan gelmiştir!

lah tüccarları, vakti geldiğinde kontrgerilla görevi üstlenen vakti gelince özelleştirilen kaynakların üzerine konan eli silahlı çeteler, cihatçı örgütleri besleyenler, tacizciler, tecavüzcüler, yandaş müteahhitler, yandaş gazeteciler... Her birisi bu çete düzeninde yerlerini almıştır! Aynılar aynı yerde. Peki ya biz nerede yer alacağız?

"AKP karşıtı" cenahta her kafadan bir ses çıkıyor, sonrasında bunları ortaklaştıracak tezler üretilmeye çalışılıyor. Önce "kimsenin söylemediğini söylemek" ya da kimseden geri kalmamak adına rejime isim aranıyor, bunlar yapılırkense çoğu zaman AKP'nin sermaye düzeninden daha büyük olduğu sanısına düşülüyor. Çözümüne sıra gelince ise her şey kenara bırakılıp ya CHP-İYİP ya da HDP adres olarak belirleniyor. Dünün AKP'lilerinden bu memlekete kurtarıcı çıkmaz! Onların notu baştan bellidir.

Bu noktada karşımıza en çok çıkarılanlar "parlamentar rejime geri dönüş" ve "AKP'yi götürmek" söylemleri oluyor. İşsizlik, gericilik, çete ve cemaat örgütlenmeleri, kadın cinayetleri AKP ile artmıştır doğru ama bunları memlekete ilk getiren AKP değildir. Bunlar bizzat sermaye iktidarları tarafından bu memlekette yıllarca beslenmiş, palazlandırılmıştır! Gericileri besleyen de özelleştirmelere izin veren de işbirlikçiliği gerektiren de bu düzenin kendisidir! Öyleyse bu düzenin içerisinde sorunlarımıza çözüm mümkün değildir! Parlamenter rejim işsizliği, kadın düşmanlığını, geleceksizli-

ği bitirecek midir? İşsizliğin yasaklanacağı, yoksulluğun son bulacağı bir düzen dururken; AKP yokken alınacak "önlemler" en basitinden işsizlik, yoksulluk birkaç oran daha aşağı çekilebilecek umudu varsa bu kötünün iyisini seçmek demek değil midir? Bunca yıkımı ortadan kaldırmak, böylesi bir pisliği temizlemekten bahsediyorsak "kötünün iyisi" ile işimizin olmayacağı baştan belli olmalıdır. Çünkü bu düzenin pisliklerini halının altına süpürmekten ya da enkazın üzerine bir bina inşa etmeye çalışmaktan başka bir şey olmayacaktır.

AKP'nin baskıcı karakteri ve türlü hukuksuzluklar ortadadır. Bunlar bizim tarafımızdan elbette karşıya alınmalıdır. İçişleri Bakanı, kendine göre suç tanımları yapabilmekte, muhalif kesimleri hedef göstererek adeta "tetikçiliğe" soyunmaktadır. Zamanında çete liderlerine memlekette mitingler yaptırılmış, eli kanlı faşistlerle ittifaklar kurulmuş ve organize suç örgütü liderleri, mafya babalarına, katillere, tecavüzcülere, uyuşturucu ve silah tüccarlarına "af" çıkarılmıştır. Diğer yandan her türlü hak arama ve karşı koyuşun önü kesilmeye çalışılmıştır. Muhalefete karşı her türlü provokasyona zemin hazırlanırken geline nokta HDP'li bir genç kadının öldürülmesine kadar varmıştır. Çeteler ve türlü hukuksuzluklar eliyle ülkemiz daha derin bir karanlığa sürüklenmeye çalışılmaktadır.

AKP dört yanda mitingler yapıp, cami açılışlarında binlerce insanı toplarken; pandemiyi sebep göstererek yürüyüşleri, mitingleri, basın açıklamalarını, afiş ve bildirileri yasaklamıştır. AKP adlı adınca "siyasete yasak koymaya" çalışmıştır! Siyasi iktidarı ülkemizi getirdiği bu karanlığı daha da derinleştirmek istemekte ve eli kanlı çetelerden, yağmacılardan, hukuksuzluklardan ve cemaatlerden beslenerek her geçen gün emekçiler için geleceksizliği, yoksulluğu, açlığı katmerlemektedir.

İşte AKP eliyle kurulan "Yeni Türkiye" budur! Cumhuriyet tüm değerleriyle beraber tasfiye edilmiş ve yerine bir "şahsım" devleti kurulmuştur. AKP "vesayetçen", anti-demokratik uygulamalardan dem vurarak özgürlük ve millet iradesi söylemleriyle iktidara gelmiş ve "cumhuriyetin" altını oymuştur. Şimdi ise 1923 yılında kurulan cumhuriyetten daha geri bir rejim inşa etmiştir! "Yeni Türkiye" söylemiyle eskisinden daha "geri" bir rejim kurmuştur.

AKP baskı ve şiddeti arttırırken yaşam tarzına doğrudan müdahale eden adımlar da atmaktadır. Pandemi gerekçe gösterilerek konulan alkol yasağı ve pandemi önlemleriyle alakası olmayan diğer yasaklar bunun göstergesidir. Laikliğin tasfiye edildiği bir konjonktürde yaşam tarzına müdahalenin önü açılmıştır. Bugün özgürlükten, yurttaşlıktan bahsediyorsak bunun laikliğin savunulmasından geçtiğini peşinen söylemeliyiz.

Bütün bu hukuksuzluklar, yolsuzlukların yanı sıra yoksulluk, geleceksizlik, güvencesizlik toplumun emekçi kesimleri tarafından hissedilmekte; AKP'nin söylemlerinin ve hamasetinin bir karşılığı kalmamış durumdadır.

Öyleyse emekçilerin, gençlerin, kadınların yan yana gelip kendi geleceklerini kazanması; alın teriyle geçinenlerin ülkesini kurmasının zamanı çoktan gelmiştir!

EMEKÇİ CUMHURİYETİ

İnsanlığın kurtuluşu, sınıfsız, sömürsüz bir düzende; işçi sınıfının sözünü söylediği emekçilerin cumhuriyetinde yani sosyalizmde mümkündür. Sosyalizm; eşitlik, özgürlük ve adaletin sağlandığı, haksızlıkların, hukuksuzlukların, ücretli emek sömürsünün son bulduğu düzenin adıdır.

Sermaye sınıfının egemenliğinin son bulduğu, işçi sınıfının iktidara geldiği, yasama, yürütme ve yargı organlarının halkın denetimi altında olduğu sosyalist iktidar tümüyle bir kazanımdır ve tarihsel bir ilerlemedir.

Sosyalizmde tüm yurttaşların eğitim, sağlık, barınma, çalışma, tatil yapma, sanatsal ve sportif faaliyetlerde bulunması devlet tarafından karşılanırken aynı zamanda güvence altına alınır. Kapitalist ülkelerin de kendi yurttaşlarına daha fazla hak tanımalarına sebep olan bu temel haklar insanlık tarihi açısından büyük bir önem taşımaktadır.

Kapitalist düzende patronların kâr hırsı yüzünden ortaya çıkan işsizlik ve yoksulluk işçilerin iktidarında son bulur. Sosyalizmde sömürü ilişkilerinin yeniden üretimi gerçekleşmeyeceği için bir avuç asalak sermayedarın değil, memleketin tüm zenginliklerini var eden milyonlarca emekçinin çıkarları gözetilir.

Üretim araçlarının kamulaştırılması ile toplumsal eşitsizliklerin oluşması asgari düzeye çekilir ve "herkesin emeğine göre" ilkesi devreye girer. Üretim patronları zengin etmenin aksine toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için yapıldığından işçi ve emekçiler daha iyi koşullarda çalışır ve sömürülmez. İyi koşullar altında çalışan emekçiler kendilerine ve ailelerine ayıracak zaman ve paraya sahip olurlar. Böylesi bir düzende baskı, sömürü, eşitsizlik, yağma ortadan kalkarken; halk, bugün kapitalist düzenin emekçilere reva gördüğü açlık, yoksulluk, geleceksizlik ve intiharların pençesinden kendini kurtarmış oluyor. Örnek verecek olursak; Sovyetler Birliği'nde halkın temel ihtiyaç ve hakları ücretsiz ya da sembolik ücretlerle devlet tarafın-

dan karşılandığı için emekçilerin yaşam standartları ve kültür seviyesi, kapitalist ülkelerde yaşayan insanlarınkine göre bir hayli yüksekti. Sosyalizmin insanlığın kurtuluşu olduğuna dair Sovyetler Birliği'nden başka bir örnek verecek olursak; yaşamın tümünü kapsayan, toplumsal yapının refahına ve bireylerin kendi bilinç ve yeteneklerinin gelişmesine katkı sağlayan eğitim politikalarıyla yetiştirilen bireylerin, toplumun ekonomik, sosyal ve bilimsel açıdan yine kapitalist ülkelere göre daha gelişmiş ve üretken olduğunu diğer ülkeler tarafından örnek alınmış olmalarıyla da gösterebiliriz.

İşçilerin ve emekçilerin iktidarında ekonomi, eğitim, sağlık ve yaşam politikaları insanlığı ileriye taşımak ve toplumun çıkarlarını gözetmek üzerine şekillenirken, kapitalizmde yalnızca sermaye sınıfının ömrünü uzatmaya yönelik düzenlenmektedir. Sermaye sınıfı yukarıdan aşağıya devletin her kademesine kendi kadrolarını yerleştirip kendi ideolojisini topluma empoze etmeye çalışır. Toplum iktidardan uzaklaştırmak adına halka ait olan her şeyi kendi tekeline alır ve sonrasında yoksulluğun, açlığın, geleceksizliğin kader olduğunu söyler. Oysaki tüm bunlar kapitalizmin doğasında vardır. Kader söyleminin arkasına sığınmak halkı uyutmaktan başka bir şey değildir. Sosyalizmde durum bunun tam tersidir. Üreten de yöneten de halktır.

Emekçiler her geçen gün sermaye sınıfının yarattığı enkazın altında ezilmektedir. Sermaye düzenin emekçilere yaşam sunmadığı açıkça ortadadır. İnsanlığın kapitalizmin yarattığı yıkımdan kurtuluşu, onarmaya çalışarak değil yeni bir düzen inşa ederek gerçekleşebilir.

Kurulacak yeni düzen ancak sermaye sınıfının alaşağı edildiği, yaratılan enkazın pisliği temizlenerek devrimci bir mücadelenin ortaya konulduğu ve işçi sınıfının ayağa kalktığı tarihsel bir sürecin ürünü olarak ortaya çıkabilir.

ÇETE DÜZENİ

İşçi sınıfını açlık ve sefalete mahkûm eden, memleketin dört bir yanını yağmalayan, ranta açan, laikliği tasfiye ederek tarikatları ve cemaatleri besleyen, özelleştirmelerle halkın malına el koyan, kamu mallarını talan eden, silah ve uyuşturucu kaçıran, yolsuzluk yapan, emekçilerin cebine gözünü dikip, onları sömürerek kârlarına kâr katan patronların düzeni, çete düzenidir.

Sermaye sınıfı, toplumsal yapının derinlerine nüfuz ederek oralarda mevziler kazanıp kadrolaşarak; işçi sınıfı, emekçi kitleler, gençlik ve kadınlar üzerinde tahakküm kurmaya ve kendi çıkarlarını korumaya yönelik adımlar atar. Bu adımlar sermaye iktidarının karakterini ortaya çıkarmaktadır. Sermaye devleti, çeteleri toplum üzerinde tahakküm kurabilmek, yükselen sınıf hareketini engelleyebilmek için elinin altında bulundurur; bunları besler ve palazlandırır. Son süreçte AKP nezdinde sermaye iktidarının çetelerle kurduğu kirli ilişkiler gizlenemeyecek kadar görünür durumdadır.

Çete denince akıllara eli kanlı mafyaların geldiği doğrudur ancak bunların yanında bir de sermaye iktidarının kendisi vardır. Emekçileri açlığa, yoksulluğa, sömürüye iten sermaye sınıfı bu düzenin baş unsuru olarak kendini gösteriyor. Sermaye devleti doğası gereği çetelerle ilişkiler kurmakta, devletin yapamayacağı kirli işleri bu gruplar üzerinden gerçekleştirilmektedir. Mafyaları besleyip büyüttüğü yetmezmiş gibi sermaye düzeni de ülke kaynaklarımızı yağmalamakta, türlü hukuksuzluklara imza atmaktadır. Bu bağlamda söylenmesi gerekir ki sermaye düzeni bir çete düzenidir!

Ülkemizde 19 yıllık AKP iktidarı ile palazlanan hak gaspları, yolsuzluk, yoksulluk, din sömürüsü, katliamlar, yağma, talan ve dahası emekçilere hiçbir şey vadetmeyip yaşamdan çalarken bunlar sermaye sınıfının hanesine her koşulda artı olarak yazılıyor. Düzenin temsil ettiği hattın bütünüyle çıkarıcı, gerici ve yağmacı temeller üzerinde şekillenmesi, çeteleşmesinin önünü açarken haksızlıklar ve hukuksuzluklar çığ gibi büyüyor. Sermaye sınıfı bu adaletsizliklerle birlikte kendine alan açıyor.

Halkın parasına çöken iktidar, patronların milyonlarca liralık borçlarını silip, yandaşlarına çifter çifter maaş bağlarken emekçileri yoksulluğa ve intihara sürüklüyor. Kamu mallarını yerli ve yabancı sermayeye peşkeş çekip özelleştirme adı altında sermaye sınıfının kesesini doldurmuştur. Tarikat ve cemaatlere belediyeler üzerinden milyonlar aktarıp, halkın inanç ve değerlerini sömürürken onlarca çocuğun tecavüze uğramasına göz yummuştur. Eğitimi piyasacılığa ve gericiliğe teslim edip gerici vakıflarla protokoller imzalarken okullarımızı sermayeye kâr kapısı haline getirmiştir. Kadınları gerici ve cinsiyetçi politikalarla ötekileştirip toplumsal yapıdaki gerici dönüşümlerle tacizin, kadın cinayetlerinin ve kadına yönelik şiddetin önünü açmıştır.

Yıllar boyunca ilerici ve yurtsever aydınları, gazetecileri, geleceğini kazanmak için mücadele eden gençliği, hakkını arayan işçileri ve emekten, emekçiden yana olan tüm kesimleri sindirmeye çalışıp; tarikatlara, cemaatlere, patronlara ve faşist çetelere kucak açan, onları besleyip büyüten AKP iktidarı bugün geline nokta çürüme ve yozlaşmanın ana karakteri olmuştur. Bu çürümüşlüğü din ve milliyetçilik ile perdeleyerek halka her gün yeni bir hamasetle yutturmaya çalışmak ise AKP'nin oyunculuğunu gözler önüne sermektedir.

Halkın sırtından geçinip, memleketi soyup soğana çeviren bir grup para babasının çeteden aşağı kalır yanı yoktur. İktidara geldiği günden beri halkın malı ve parası üzerinden özelleştirme ve yolsuzluklarla yandaşlarını beslerken halka açlığı ve yoksulluğu reva gören AKP ve onun işbirlikçileri bugün çetenin ta kendisidir.

Kapitalist düzenin bir yansıması olan çeteleşme; sermaye sınıfı ile hesaplaşmadan, haramileri kovmadan, onlara karşı mücadele etmeden, kısacası bu çürümüşlüğü kökü kazınmadan yok olmayacaktır. Memlekete sahip çıkmak ve çete düzenine son vermek için emekçilerin yeni bir düzen, yeni bir cumhuriyet mücadelesini yükseltmesi gereklidir. Emekçilerin mücadelesi çete düzenini yıkacak, emeğin iktidarını kuracaktır. Ya çete düzeninin bir parçası olacağız, ya da sosyalizmi kuracağız!

DEVİRİMİN ARİFESİNDE: KOMÜNİST PARTİ MANİFESTOSU'NDAN 1848 DEVRİMLERİ'NE

Komünist Parti Manifestosu ya da kısaca "Manifesto" 21 Şubat 1848 tarihinde komünistlerin ilk bildirgesi olarak yayınlanmış ve bu önemle tarihe geçmiştir. Manifesto, dünyada İncil'den sonra en çok okunan kitaptır. Komünist Birlik tarafından Marks ve Engels, işçi sınıfının siyasal mücadelesini net şekilde ortaya koymak için görevlendirilmişlerdir. Yazılışının üzerinden asırlar geçse de bugün hala birçoğumuz tarafından okunan, okunmak istenen veya arkadaşlarımızın elinde görüp de merak ettiğimiz Komünist Parti Manifestosu'nun, işçi sınıfının "kılavuzu" olan bu kitabın, yazıldığı dönem ve bugün taşıdığı anlam göz önünde bulundurulmadan anlaşılabilceğini düşünmüyoruz.

İnsanlık hala yaşadığı düzenden memnun değil. Geriçilerin ve sermayenin bu düzeni muhafaza etme arayışlarına rağmen insanlık yaşadığı düzenden memnun değildir ve yeni bir düzen arayışı devam etmektedir.

"Avrupa'da bir heyula dolanıyor – komünizm heyulası. Eski Avrupa'nın bütün güçleri bu heyula karşı bir süre avında birleşmiş durumdadır, Papa da Çar da Metternich de Guizot da Fransız radikalleri de Alman polisleri de." diyerek başlar Komünist Parti Manifestosu. Komünizm hala tartışılıyor ve heyula hala dolanıyor! Öyleyse Komünist Parti Manifestosu'nun da konuşulması da şarttır.

Komünist Parti Manifestosu, sosyalizm mücadelesi açısından bir kopuş ve bir başlangıç anlamı taşır. Manifesto, daha önce "ütopik ve darbeci" olarak ortaya çıkan sosyalizm arayışlarını bir kenara itmiş hatta bir anlamıyla silmiştir. Sınıfsal bakışı ve devrim hedefini merkeze koymuştur. Bu da sosyalizm ve işçilerin mücadelesinin buluşmasını hazırlamıştır. Ücretli kölelikten kurtuluşun yolu olan sosyalizm, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere böylece en önemli perspektifi de kazandırmıştır.

Teorinin merkezine kapitalizm değil, işçi sınıfı konmuştur. Burada en başta çıkartacağımız şey, Marksizm'in proletarya devriminin teorisi olduğudur. Henüz "Kapital" yazılmamış, kapitalizm çözümlenmemiş ve bilimsel sosyalizmin her alanda kavramları oturtulmamışken Komünist Parti Manifestosu, sınıflar mücadelesini ve devrimci sınıf

olarak işçi sınıfını tanımlayabilmiştir. Bunu görebilmek için Komünist Parti Manifestosu'nun şu bölümünü okumakta fayda var: "Feodal toplumun çöküşünden doğan modern burjuva toplumu sınıf çelişkilerini ortadan kaldırmış değildir. Yalnızca yeni sınıflar, yeni baskı koşulları, yeni mücadele biçimleri koymuştur eskilerinin yerine. Ancak bizim çağımız, burjuva çağı, sınıf çelişkilerini basitleştirmesiyle temayüz eder. Tüm toplum gitgide iki büyük düşman kampa, birbirinin tam karşısına dikilen iki büyük sınıfa ayrılmaktadır: burjuvazi ve proletarya."

Merkezine işçi sınıfı konulan bir perspektifle kaleme alınan Manifesto, komünizmin kuruluşunun ana hatlarını özet olarak ifade etmiştir. Bununla beraber burjuvazinin övüldüğü kesitleri de Manifesto'da görmek mümkündür. Bunlar burjuvazinin o dönemde henüz ilerliliğini kaybetmediği düşüncesinin ürünüdür. Marks ve Engels burjuvaziyi yapacaklarından değil, yaptıklarından dolayı övmüştür. Nitekim 1848 devrimleri olarak anılan Avrupa'daki büyük alt-üst oluşta burjuvazinin ilerliliğini kaybettiği ve gerici güçlerle ittifaka girdiğini görürüz.

1847 sonlarında yazılan Komünist Parti Manifestosu, 1848'deki bu devrimlerin arifesinde yazılmıştır. 1848'de ayaklanmaları öngören Marks ve Engels, kitadaki toplumsal mücadelenin yükseleceğini görmüşlerdir. Bu ayaklanmalar Fransa, Alman Konfederasyonu, Prusya, Avusturya, Bohemya, Macaristan, İtalya Eflak ve Moldavya'yı doğrudan yaşanmıştır. İsviçre, Belçika, Danimarka ve İspanya'yı dolaylı olarak etkilemiştir.

1848 Devrimleri gibi siyasal olay ve olguları incelerken Marksizm'in en güçlü yanı, siyasal olaylara yön vermesi ve yaşanan siyasi olayların sonuçlarını teoriye katıp geliştirebilmesidir.

Burjuva-demokrat, anti-feodal, anti-monarşik karakter taşıyan ayaklanmalarda Avrupa'nın önemli başkentlerinde işçi sınıfının rengi baskındır. İşçi sınıfı barikatlar kurmuş ve sokak savaşları yapmıştır. Talepler; siyasal özgürlükler, monarşilerin yıkılması, parlamenter yönetimlerin kurulması, feodal üretim ve mülkiyet ilişkilerinin ortadan kaldırılmasıydı. Oy hakkı mülkiyete göre tanıyordu. Fransa'da ancak 240 bin kişinin oy hakkı vardı.

Halk siyasal hak ve özgürlükler için, cumhuriyet için ayağa kalkmıştı.

Bu ayağa kalkış Fransa'da 1848'in 13 Haziran'ında, tüm Avrupa'da ise 1848 sonbaharında artık başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Burjuvazi kendi devrimine ihanet etmişti. Örneğin, Fransa'da Şubat'ta işçi sınıfının ve emekçi yığınların baskısıyla devrim cumhuriyete kadar ulaşmıştır. Fakat burjuvazi kendi devriminin yukarıda belirttiğimiz taleplerine ihanet etmiş, özellikle Fransa'da 13 Haziran'da işçi sınıfının ayağa kalkması ve yenilgisiyle Avrupa burjuvazisinde "ayakların baş olma" ihtimali büyük bir korku yaratmıştır. Nitekim burjuvazi kendi devrimine ihaneti, iktidarı için gerici monarşilerle uzlaşmaya kadar varmıştır. Burjuvazi kendi cumhuriyet talebine de ayrıca ihanet etmiştir. Prusya'da monarşiyle uzlaşma direkt olarak göze çarparken, Fransa'da III. Napolyon cumhurbaşkanı olmuş ve sonrasında bir darbeyle kendisini imparator ilan edebilmiştir.

Toplumun kapitalizmde iki ayrı kampa bölündüğünün ilk göstergesi olan 1848 Devrimleriyle beraber Marks, burjuvazinin geriletiğini ortaya koyar. Komünist Parti Manifestosu'nda "Şimdiye kadarki bütün toplumların tarihi, sınıf mücadelelerinin tarihidir." diyen Marks ve Engels, işçi sınıfının öğretmenleri olarak 1848'den dersler çıkaracaklardır.

"Fransa'da Sınıf Mücadeleleri (1848-1850)" ve "Louis Bonaparte'in 18 Brumaire'i" işte bu derslerle doludur. Engels'in tespitlerden birisi, "ekonomik durumun kapitalizmi ortadan kaldırmak için henüz yeterince gelişmediğine" yöneliktir. Diğer ortaya çıkanlar ise "mülk sahibi tüm sınıflar egemen konumlarından uzaklaştırılana, proletarya devlet gücünü ele geçirene dek devrimi sürekli kılma", "Demokratik küçük burjuvalara karşı etkin bir muhalefet ortaya koyabilmek için, her şeyden önce, işçilerin bağımsız olarak örgütlenmeleri zorludur" dersi ve proletarya diktatörlüğünün gerekliliğidir.

Burjuvazi ise bundan işçilere devrim ve ayaklanma alanı açmanın kendisi için tehlikeli olduğunu, kendi düzeni için gerekli gördüğü ve göreceği demokratik hakları işçileri "uzak tutarak" yapması gerektiğini öğrenmiştir. Burjuvazinin çıkardığı bir başka ders de artık kendini diğer sınıflardan ayrı olarak ifade etmeye başlayan işçi sınıfını, düzen ile "barıştıracak" öğeler bulması gerektiğiydi.

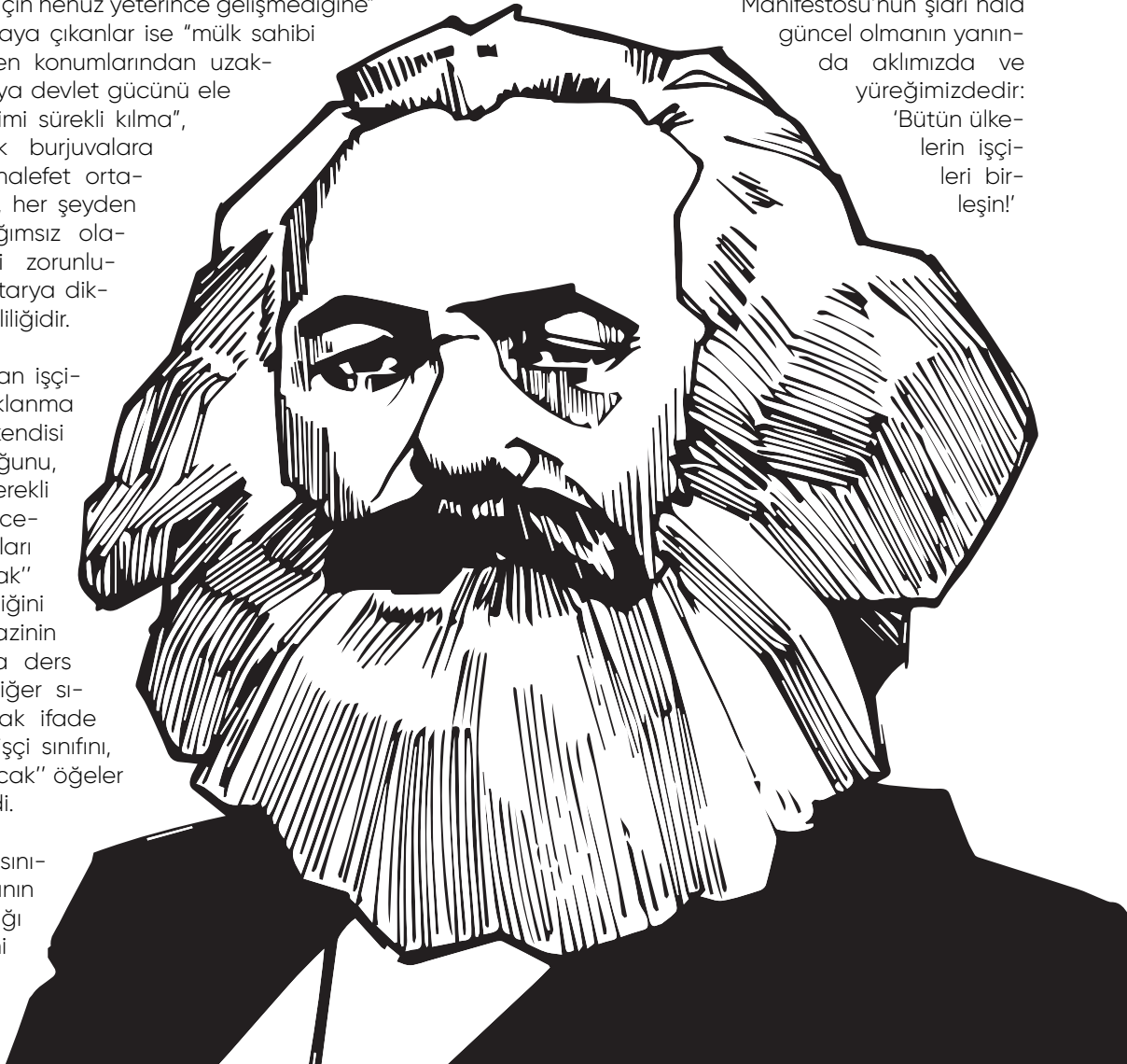
Burjuvazi ve işçi sınıfı arasında uzlaşının mümkün olmadığı bir zıtlık vardır yani

"barışmaları" mümkün değildir. Güncel olarak işçi sınıfının istediği tüm hak ve taleplerin tamamıyla "sağlanması" (sigorta, iş güvenliği, istediği maaşlar, sendika ve örgütlenme hakkı) kapitalist düzende mümkün değildir. Burjuvazinin işine gelmeyen her şey işçi sınıfının işine gelmektedir. En ufak 200 lira zam talebi dahi burjuvazinin vermek istemeyeceği, işçi sınıfınınsa isteyeceği bir taleptir. Her işçi işini yaparken güvende olmak, ölmek ister fakat Soma'da olduğu gibi burjuvaziye para kaybedeceğine, işçilerin canına göz diker! Kapitalist düzen insanlık dışıdır! Milyonlarca kâğıt parçası için, milyonlarca insanın hayatını tehlikeye atmaktadır!

Tarihsel olarak kapitalizmde savaşlar, göçler, yıkımlar, ekonomik krizler, ücretli kölelik düzeni; işçi sınıfının açlık, yoksulluk, işsizlik ve ölümlerle yüzleşmesine sebeptir. Sosyalizmse sınıfsız ve sömürsüz bir düzendir. Üretim araçları kamulaştırılır, özel mülkiyet yasaklanır. Devlet mülkiyeti ve merkezi planlamayla birilerinin sefa sürdürdüğü diğerlerinin sefalet çektiği düzenin kökü kazınır. Barınma, yeme-içme, sağlık ve eğitim gibi temel haklar ücretsizdir. Milyonları sömüren küçük bir azınlık olan patronlar içinse böyle bir düzen sömüremeyecekleri bir düzendir.

İşçi sınıfı olmadan patronlar üretemezler. İşçi sınıfı milyonları; onlarsa küçük asalak bir azınlığı temsil ediyorlar. Biz onlarsız üretilir fabrikaları çalıştırabiliriz; burjuvazi ise işçi sınıfı olmadan bunların hiçbirini yapamaz. Burjuvazi "mezar kazıcısına" zenginliği için muhtaçtır. Öyleyse bu asalak sınıfı sırtımızdan atmanın vakti

çoktan gelmiştir. Komünist Parti Manifestosu'nun şiarı hala güncel olmanın yanında aklımızda ve yüreğimizdedir: 'Bütün ülkelerin işçileri birleşin!'

IRKÇILIK HASTALIK MIDIR? IRKÇI DÜŞÜNCEYİ NE BESLİYOR?

"Quebec City Cami Saldırısı 2017/Kanada, Macerata Saldırısı 2018/İtalya, Pittsburgh Sinagog Saldırısı 2018/ABD, Christchurch Saldırısı 2019/Yeni Zelanda, El Paso Saldırısı 2019/ABD, Baerum Camii Saldırısı 2019/Norveç, Bayonne Camii Saldırısı 2019/Fransa, Halle Sinagogu Saldırısı/Almanya, Hanau Saldırısı 2020/Almanya."

Farklı etnik kökenlerden gelen onlarca insanın katledildiği bu acı saldırılar, yakın tarihte "gelişmiş" ve "medeni" denilen Batı ülkelerinde yaşandı. Geçmişte, Almanya'da Türk mahallesinin ateşe verilmesi gibi olayların yaşandığı da hafızalarımızda. Saldırıların en önemli ortak noktasının ise yapılan soruşturmalardan sonra saldırganların hepsinin ırkçı düşüncelere sahip insanlar olması. Özellikle "gelişmiş" ve "medeni" diye vurguluyoruz, çünkü insan haklarının en fazla korunduğu ülkeler bu ülkeler (!). Ama ne hikmettir ki ırkçılığın önüne bir türlü geçilemiyor, ırkçılık bitirilemiyor.

Üst üste yaşanan vakalar ırkçılıkla mücadele tartışmalarını da tekrar açmış, farklı farklı düşünceler dile getirilmişti. Ama asıl değinilmesi gereken, kimi çevrelerce tekrardan dillendirilen "Irkçılık hastalıktır." söylemi. Irkçılığın genetik olduğunu, psikolojik bir rahatsızlık olduğunu iddia eden söylemler...

Yaşanan bu olayları münferit olaylar olarak ele almak baştan yanlış olur. Neticede insan içinde bulunduğu topluma, çevresine ve yaşadıklarına göre şekillenmektedir. Irkçılık da onu körükleyen bir şeyler olduğu için de-

vam ediyor. Irkçılığın hastalık olup olmadığının cevabı da onu körükleyen şeylerde saklı.

Günümüzde her ne kadar ırkçılığın ortaya çıkışı Nazi Almanyası dönemiymiş gibi bir algı olsa da ırkçılığın ortaya çıkışı bu kadar yakın bir tarih değil. Coğrafi keşiflerle birlikte yeni kıtaların ve yeni ticaret yollarının bulunmasına kadar dayanıyor. Amerika'da ve Afrika'daki doğal kaynakların yağmalanması için sömürgeler kurulmuştu. 16. yüzyıldan başlayarak Avrupa'da sömürgecilik yarışı başlamıştı. Dünyanın dört bir yanında sömürge ve yağma ağı kurulmuştu. Irkçılığın ortaya çıkışı da buraya tekkabül ediyor.

Başlarda hayvan türleri nasıl takımlara, familyalara, ırklara ayrılıyorsa keşfedilen yerlerdeki insanlar da ten renkleri, gözleri gibi farklı fiziksel özelliklerine göre ırkları ayrılmıştı. Fakat asıl amaç, bir ırkın fiziksel, kültürel, bireysel, toplumsal konular gibi birçok kriterde diğer ırklardan üstün olduğunu ve diğer ırklara hükmetme hakkı olduğunu savunan düşüncüyü yaratabilmektir. Yerlileri kendisinden aşağı, yerli kültürünü kendi kültürüne göre barbar olarak nitelendirebileceği; onların topraklarını, kaynaklarını dilediğince kullanabilme ve hatta onları köle olarak kullanabilmenin kapısını aralayacaktı. Sömürünün normalleştirilmesi, gözden kaçırılmak istenmesi ve halkın da buna katılmasını sağlamak için en işlevsel düşüncüydi, en iyi fırsattı bu.

Avrupa bu düşünceyle önünü açtığı sömürgecilik ve köle ticaretiyle bugünlere geldi. Amerika siyahilerin köle ola-

rak çalıştırılmasıyla zenginleşti. Ancak ırkçılığın bugünkü hâlini alması milliyetçilik akımının ortaya çıkmasıyla başladı. Milliyetçilik akımı ile harmanlanan ırkçılıktı Nazi Almanyası döneminde yapılanlar. Bilimsel diyerek yasalaştırılan kafatasçı kanunlar, Avrupalıların "saflaştırma" adı altında yahudiler ve çingenerler başta olmak üzere tüm azınlıklara soykırım girişimi (temel amaç mal varlıklarına el koymaktı), Afrika'nın siyahilerden "arındırılması" planları, Almanların üstün ırk olduğu gibi düşünceler hep milliyetçilikle harmanlanan ırkçılığın sonucuydu.

Peki II. Paylaşım Savaşı'nda bunları yapan Naziler yenildikleri hâlde ırkçılık nasıl devam edebiliyor. Çünkü diğer emperyalist devletlerin de Nazi Almanyası'ndan pek aşağı kalır yanı yoktu. Hatırlatmak gerek ki ABD'de ırk ayrımı yasası 1964'te feshedilmiş, 1939'da ABD'nin başkenti Washington'da Nazi sempatanlarının düzenlediği bir gösteri bile yapılmıştır. Nazi döneminde sözde ırkçı kanunları destekleyen akademisyenler, yöneticiler, savaş sonrası kurulan Federal Almanya'da görevlerine devam etmiş, hatta bazı akademisyenler Amerika ve Avrupa'nın çeşitli yerlerindeki üniversitelerde görev yapmışlardır. Yani kapitalistlerin ırkçılıkla bir derdi yoktur.

Atlamamamız gereken bir nokta da kapitalizmin gelişmesinin ırkçılığın ortaya çıkışıyla yakın zamanlarda olduğudur. Kapitalizm için en önemli şey kârdır, burjuvazinin zenginleşmesidir. O yüzden ırkçılığın sonlandırılması değil aksine ırkçılığın beraberinde getirdiği sömürü fırsatı onun için biçilmez kaftandır ve kendi sömürü mantığıyla birebir örtüşür. İşte savaştan sonra ırkçılığın bitmemesinin en büyük nedeni budur. Mesele ırkçılıkla mücadele değil, dünyada sömürge paylaşımının tekrar yapılması ve Almanya'nın bertaraf edilmesiydi.

Bu bahsedilenler ırkçılığı körükleyen şeylerin bir kısmıydı sadece. Diğer bir kısmıysa sağ siyasettir. Sağcılık bugün "milliyetçilik", "vatanseverlik", "toplum yapısı ve kültürünü koruma" gibi başlıklar üzerinden siyaset yapmaktadır. Fakat bunlarla sadece göçmen/mülteci karşıtlığı, zenofofi (yabancı korkusu/karşıtlığı), ayrımcılık gibi ırkçı

sorunların üstünü örtmektedir. Durum bir madalyonun iki yüzü gibidir. ırkçılığın artması hem ona paravan olan sağ siyaset hem de sağ siyasetin bunu beklemesidir. Bu da günümüzde kapitalizmin işine gelmektedir.

Değnilmesi gereken son kısım bilim kısmı. Az önceki gibi kafatasçı safsata değil elbette. Bunların modernize edilmiş halleri hâlâ bilimsel denerek kullanılmakta. Bilim çevrelerinde insan davranışlarının kalıtsal olduğu görüşü bunlardan biri. Fakat bu kapının nerelere çıktığına dikkat etmek gerek. İşe bu tarafından bakmak ırkçılığın bilimselleştirilmesi olan Sosyal Darwinizm veya Öjeni'ye kadar varabilir. Ve bunların uygulanması da başlı başına insanlık suçlarıdır. Eğer bilim kullanılacaksa bugünkü güncel bilimsel araştırmalar doğrultusunda insanlarda ırk olmadığına dair onlarca araştırma var. En basitinden biyolojik olarak insanlarda ırkların var olduğunu iddia edebilmemiz için, iki ayrı insan topluluğu arasındaki genetik çeşitlilik (varyasyon) miktarının, toplulukların her ikisi içerisindeki çeşitlilik miktarından daha fazla olması gerekmektedir. Ancak ele alacağımız hiçbir insan topluluğunda böyle bir şeyi bilimsel olarak göremeyiz. Davranışlar kalıtsaldır o yüzden ırkçılık da genetik bir hastalıktır demenin de hiçbir mantığı yoktur. Zaten meseleye salt "bilimsel" bir bakış açısıyla bakmak eksik kalacaktır. ırkçılığın hâlâ var olmasının temel sebepleri başlangıcından bu yana siyasi ve ekonomik olmasıdır. Çözümü ise ancak ve ancak ırkçılığı kendi çıkarına uygun olan kapitalizmi yıkmakla olacaktır. Tarihte bunu en büyük örneğini Sovyetler Birliği'ydi. Kapitalist batı ülkelerinde ırkçı, milliyetçi, ayrımcı düşüncelerle insanlar ten renklerine, etnik kökenlerine göre ayrımcılığa uğrarken Sovyetler Birliği'nde bu tarz düşünceler ve eylemler anayasal olarak suç sayılmıştır.

Başta dönecek olursak, ırkçılığı hastalık olarak nitelendirmek ırkçılığı hafife almaktır. Bir insanlık suçunu maşummuş gibi göstermektir. ırkçılığın bitirilmesi politik bir mücadele ile mümkün olabilir. O da ancak eşitlikçi, sömürsüz, adil bir düzen için mücadele ile mümkündür. Çözüm sosyalizmdir!

YENİ DÖNEME HAZIRLANALIM

Kitap okumalı, tartışmalı, yazılar yazmalıyız. Sosyalist Liseliler yaz sayısını daha çok arkadaşımıza iletmeli, üzerine toplantılar yapmalıyız. Liselerin açılmasına hazırlanmalıyız.

Liseler gerici vakıf ve cemaatlerin, ülkü ocaklarının değil Sosyalist Liselilerin kalesi olmalıdır!

Bir eğitim öğretim yılını daha geride bırakıyoruz. Bu eğitim- öğretim yılında da iç siyasete dair bir dizi gelişmenin yanında ülkemizi etkileyen uluslararası siyasette de bir dizi gelişme oldu. Pandemi süreci boyunca AKP'nin başarısızlığı ortada dururken siyaset durmadan devam etti. Boğaziçi eylemlerinden, İstanbul sözleşmesinin iptaline, emekli amirallerin bildirisine, Peker- Soylu ikileminin sermaye devletinin kirli çamaşırlarını ortaya sermesine kadar birçok toplumsal ve siyasi olay yaşandı.

Liseli gençlik de tüm bu gelişmelerinden etkilendi elbette. Tüm bir yılın değerlendirmesini liseli gençlik ve Sosyalist Liseliler açısından yaparken liseli gençliğin sorunlarını ve mücadelesini ülkemizde gelişen olaylardan bağımsız görmek bir hata olacaktır. Ülkemiz pandemi ve böylece bir siyasi atmosfer yaşarken Sosyalist Liseliler olarak bizler de aydınlık, eşit, özgür bir ülke için mücadelesini liselerde yükselttik.

Sosyalist Liseliler olarak son bir senenin değerlendirmesini yaparken başlangıca "Sosyalist Liseliler'e Katıl!" broşürümüzü yazmalıyız. Broşür liselerdeki durumun anlaşılmasında ve bugün yaşadığı düzenden ve AKP'den memnun olmayan liseli gençliğe yol göstermiştir. Liseli gençliğe dönük gerici, piyasacı ve geleceksizlik içeren saldırılara yanıt veren Sosyalist Liseliler, gençliğin laik, bilimsel, parasız ve eşit eğitim talebinin gerçekleşmesi için Sosyalist Türkiye şiarının başa yazmayı da ihmal etmemiştir. Liseli gençliğe bir alternatif olarak sunulan düzen partilerinin göz boyamasına sözünü söylemiş, mücadeleden kaçışı ve edilgenliği aşılardan düşüncelere karşı ilerici, yurtsever ve devrimci liseli gençliği uyanık olmaya çağırmış; bu düşüncelerin AKP'nin ve kapitalist düzenin işine geldiğini vurgulamıştır. "Sosyalist Liseliler'e Katıl" broşürü liseliler arasında elden ele ulaştırılmış ayrıca çeşitli noktalarda alanlarda, okul önlerinde dağıtılmıştır. Liseliler "Sosyalist Liseliler'e Katıl" broşürü tartışmalarında yan yana gelmiştir.

Liseli gençliği ideolojik, siyasi, kültür- sanat üretimlerinin olduğu Sosyalist Liseliler dergisi bu sene de çıkmaya devam etmiştir. Pandemiden dolayı basılı olarak çıkmayan Sosyalist Liseliler dergisi, dijital olarak yayınlanmıştır. Şu an elinizde basılı olarak okuduğunuz bu sayı dışında Sosyalist Liseliler dergisi pandemiye 7 sayı yayınlamıştır. Liseler bir açılıp bir kapansa da Sosyalist Liseliler dergisi, liseli gençliğin dergisi olarak çıkmaya devam etmiştir. Gericiliğin, geleceksizliğin ve piyasacılığın karanlığına karşı liseli gençliğin ilerici, yurtsever, devrimci fikirlerini

yayıldığı bir meşale olmaya devam etmiştir. Yeni bir ülke, aydınlık bir gelecek talebimizin liselerdeki sesi olan dergimiz şimdi de yaz sayısı ile ellerinizde. Liseli gençliğin sesi, sözü olan Sosyalist Liseliler dergisini daha önceki sayılarda yaptığımız gibi almak, okumak ve tartışmamız önemlidir; dindar ve kindar bir gençliğe karşı düşünüp, ürettiğimiz ve sorguladığımızın en önemli göstergesi olan dergimize sahip çıkmalı ve yaymalıyız. Dergi tartışmalarında yan yana gelmeli dergimizi nasıl daha çok yayabileceğimizi ve işlevli kılacağımız noktasında fikir üretmeliyiz. Dergimizin kolektif yani hep birlikte kapitalizme karşı mücadele verdiğimiz, gençliğin gelecek mücadelesini var ettiğimiz bir "silah" olduğunu aklımızdan çıkartmamalıyız.

Liseli gençliğin sesi ve sözünü önemli kılmamızın yolu, laik, bilimsel, parasız ve eşit eğitim, gençliğin yeni bir ülke, sosyalist cumhuriyet talebini yaymak dergimizin daha fazla liseli arkadaşımız tarafından okunmasından, tartışılmasından geçmektedir.

Liseli gençliğin en önemli okulu olan Aydınlanma Okulları yoluna devam ediyor. Sosyalist Liseliler olarak düzenlediğimiz liseli gençliğin yan yana gelerek gericiliğe

karşı bir cephe olarak açtığı Aydınlanma Okulları gerek yüz yüze gerekse online Zoom toplantılarıyla bu sene de yan yana geldi. Bir eğitimci eşliğinde liseli gençliğin soru ve katkılarıyla katıldığı bu söyleşileri 6 senedir düzenliyoruz. Yola çıktığımızdan bu yana ülkemizdeki gerici kuşatmaya Aydınlanma Okulları'nda emek, bilim ve laikleştirmeye liseli gençlik olarak yan yana gelerek yanıt veriyoruz. AKP'nin dindar ve kindar kalıplarına sığmadığımızı göstermenin lise mücadelesindeki yeri Aydınlanma Okulları olmuştur.

Aydınlanma Okulları'nın yüz yüze olması söyleşilerin verimliliği açısından online olmasından daha faydalı olsa da ülkemizin, Anadolu'nun dört bir yanında daha önce ulaşamadığımız liseli sıra arkadaşlarımıza ulaşmamızı sağlamıştır. Online Aydınlanma Okulları, Türkiye'nin dört bir yanından liseli gençliği yan yana getirmeyi başarmıştır. Pandemi sürecinin atıllığına düşmeden "ara- sıra" değil ara vermeden Aydınlanma Okulları'nda buluşmamız, gerici cehalete karşı aydınlanma bayrağını yükseltme kararlılığımızdan geliyor. Ülkenin geleceği olan liseli gençliğin yan yana gelişi, liselerde Aydınlanma Okulları'nın dört bir yanda örgütlenmesi umut vericidir.

Liseli gençliğin bu sene Aydınlanma Okulları'nda konuştuğu başlıklar ise şöyle: "İnsanlığın Serüveni ni Anlamak", "Nedir Bu Dünyanın Düzeni?", "Karanlıklar Nasıl Aydınlanır?", "Rotayı Doğru Belirlemek", "Devrimler Tarihi", "Tarihe Doğru Bakalım",

"Birey ve Örgütlü Mücadele", "Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz", "Ne Kadar Özgürüz?", "Sosyal Medyadan Popüler Kültüre", "Laiklik Nedir?", "Cumhuriyet Nedir? Cumhuriyet'e Nasıl Bakıyoruz?", "Karl Marks'ın Hayatı ve Eserleri", "Yapay Zeka Tartışmaları", "Emperyalizm Denince Ne Anlıyoruz?", "Kadınların Eşitliği İçin".

Şimdiyse bir yaz sürecine girmiş bulunuyoruz. Yaz ayları liselerin açık olduğu aylar olmasa da kendimizi geliştirmek ve ilerletmek için önemli aylar. İlerici, solcu, devrimci olarak kendini tanımlayan biz liseliler yaz aylarını bir fırsat olarak görüp kendimizi geliştirmeliyiz. Kitap okumalı, tartışmalı, yazılar yazmalıyız. Sosyalist Liseliler yaz sayısını daha çok arkadaşımıza

iletmeli, üzerine toplantılar yapmalıyız. Liselerin açılmasına hazırlanmalıyız. Liseler gerici vakıf ve cemaatlerin, ülkü ocaklarının değil Sosyalist Liselilerin kalesi olmalıdır!

Yeni bir döneme hazırlanırken yaptıklarımızı ve yapacaklarımızı

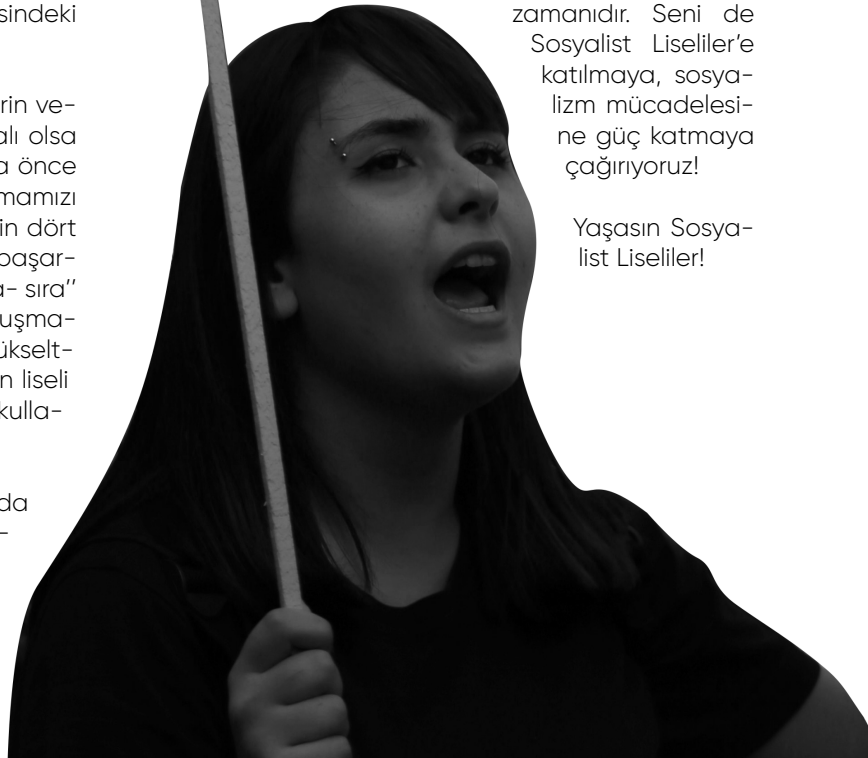
unutmadan,

ülkemizin aydınlık geleceğini ellerimizde taşıdığımızı görüyoruz.

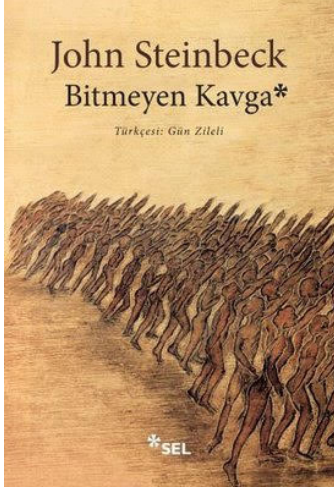
Liseli sıra arkadaşımız,

Şimdi Denizlerin, Mahirlerin, Harunların sosyalizm bayrağının yükseleceği bir döneme hazırlanma zamanıdır. Seni de Sosyalist Liseliler'e katılmaya, sosyalizm mücadelesine güç katmaya çağırıyoruz!

Yaşasın Sosyalist Liseliler!

NE OKUMALI?

1- John Steinbeck- Bitmeyen Kavga

John Steinbeck bu romanında, zor şartlarda çalışan, aldığı ücretle karınlarını bile doyuramayan, üstüne üstlük yiyecek almak için sürekli borçlanan, kötü çalışma ve yaşam koşullarıyla boğuşmak zorunda kalan meyve toplayıcılarının büyük isyanını anlatır. Meyve toplayıcıları ellerindeki yegâne silah olan greve başvururlar. Çok güçlü ve kendilerinden emin toprak sahipleri ise mücadelenin yayılmasını önlemek için ahlaksızlığa ve her türlü zorbalığa başvururlar. Grevi gerekirse kanla, gerekirse rüşvetle engellemeye çalışırlar. Ama hesaba katmadıkları tek bir unsur vardır, karşılarında ne pahasına olursa olsun "mücadele eden örgütlü işçilerdir" durmaktadır.

2- Orhan Kemal- Bereketli Topraklar Üzerinde

Orhan Kemal "Bereketli Topraklar Üzerinde" romanında köyden çalışmak için şehre giden üç dostu konu alır. Şehirde çalışarak daha fazla para kazanacağını umut eden üç dost fabrikada, inşaatta, tarlada çalışırlar. Ancak durum köyde karşılaştıklarından farksızdır. Köyde toprak ağaları için çalışırken, şehirde patronlar için kötü şartlar altında çalışmak zorunda kalırlar. Bu kitap, emekçi halkın zorlu yaşam mücadelesini bütün gerçekliğini çeşitli örneklerle ortaya koymuştur.

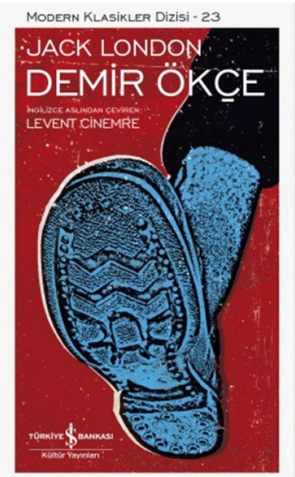
V. İ. LENİN

NİSAN TEZLERİ
VE
EKİM DEVRİMİ**3- Lenin- Nisan Tezleri ve Ekim Devrimi**

1917 Şubat Devrimi ile Rusya'daki Çarlık rejiminin devrilmesi üzerine sürgünde bulunduğu İsviçre'den, Mühürlü Tren ile Rusya'nın başkenti Petrograd'a gelen Bolşevik lider Lenin tarafından ilan edilen ve parti tarafından izlenmesi gereken siyasi hattı anlatan metinlerden oluşur. Tezler daha çok Rusya'nın içinde bulunduğu durumu tahlil etmekte ve Bolşevikler tarafından yapılması gerekenleri sıralamaktadır. İlk başta tüm partinin karşı çıktığı Nisan Tezleri'ni yılmadan tek tek bütün partililere anlatan ve onları ikna eden Lenin, Ekim Devrimine giden yolda çok önemli bir ideolojik açılım yapmış olur.

4- Jack London- Demir Ökçe

Demir Ökçe adlı eser, modern distopik romanların ilki sayılır. Roman özellikle Faşist yapılanmanın dünyayı nasıl vahşete sürükleyeceğini ve bunun karşısındaki devrimci duruşun nasıl olması gerektiğini kurgu içerisinde muhteşem bir şekilde anlatır. Kitabın özellikle II. Dünya Savaşı sırasındaki ırkçı ve faşist hareketlerin yükselişinden önce yazılmış olması yazarın öngörüsünün kanıtıdır. Kitapta ayrıca bugün ezen ülkelerde görülen işçi sınıfının düzenin içerisinde kimi haklarla "desteklenmesinin" sınıf mücadelesini nasıl da köreltebileceğini o tarihlerden ortaya konulmuştur. Kitap Jack London'un dediği gibi Uçurum İnsanları'ndan tröstleşmiş büyük burjuvaya kadar ezen-ezilen ilişkilerini ele alıyor.

GENÇLİK PARTİSİYLE GÜÇLÜDÜR: TKH GENEL BAŞKANI AYSEL TEKEREK İLE RÖPORTAJ

SOSYALİST LİSELİLER: Merhabalar, bugün malum karşımızda her tarafından dökülen bir sermaye düzeni var. Yeni anayasa tartışmaları, daha da artan gericileşme ve piyasacılığın yanı sıra bugün bir çete liderinin açıklamaları sık sık gündemde. Ayrıca AKP'nin saldırgan ve baskıcı politikaları da yükseliyor. Bir dönemi artık geride bırakırken şöyle başlayalım. Parti bu tabloyu nasıl değerlendiriyor?

AYSEL TEKEREK: Partimizin AKP'nin 20 yıla yaklaşan iktidarı boyunca değişmeyen bazı tespitleri ile başlamak isterim.

Bu tespitlerin başında AKP'nin gerici, işbirlikçi, halk düşmanı bir parti olmasının yanında herhangi bir burjuva partisi olmadığı, sömürüyü ve gericiliği sürdürmek, iktidarını derinleştirmek için elinden geleni yapacağı belirtmiştik. Bu tespitimiz çokça doğrulanmıştır. AKP iktidarı bu kadar uzun iktidarda kalmasının bir nedeni de kendini ilk on yılda demokrasi ve özgürlükler adına farklı pazarlamasının toplumda ve düzen içi solda karşılık bulmasıdır.

Ancak gelinen noktada artık AKP'nin tüm makyajı silinmiş, gerçek karakteri her gün yeniden ortaya çıkmıştır. AKP'nin mafyası ile gericisi ile faşisti ve patronu ile iktidar ortaklarını bir arada tutmakta zorlandığı, oy oranının düştüğü bu dönemde, sosyalistlerin görevi ne olursa olsun AKP'yi götürmek üzerine indirgenemez. AKP'yi mafyanın, çetelerin ya da düzen içi unsurların değil, emekçilerin mücadelesi ile gidebileceğini vurgulamak ve mücadelenin bu yanını güçlendirmektir sosyalistlerin asıl görevi. AKP karşısında düzen içi ittifaklar arasında yer almak değil, sosyalist bir ittifakin ve odağın şekillenmesini ve güçlenmesini sağlamak olmalıdır.

SL: Düzen içi ittifaklardan medet ummak gerektiğinden bahsettiniz, öyleyse bu tablodan çıkışı nerede aramalıyız? Bugün AKP'nin de düzenin de gençliğin taleplerini kapsayamadığı açık. Geçmişte olduğu gibi gelecek dönemde de düzen siyasetinin sağından soldan gençliğe dair "açılımların" geleceğini tahmin etmek pek zor değil. Öyleyse gençlik nerede konumlanmalı, geleceği kazanmak için ne yapmalıdır?

AYSEL TEKEREK: AKP ya da başka bir burjuva iktidarı, adı ne olursa olsun, gençlik üzerinde plan yapmadan ne iktidara gelebilir ne de iktidarda kalabilir. Biz AKP'nin planını biliyoruz. Dindar, kindar ve geleceksiz bırakılan bir nesil ve gençlik yaratmak. Düzen içi diğer partilerse şu an AKP karşıtı gibi dursalar bile gençlik söz konusu olunca geleceksizlik noktasında AKP ile paydaş oldukları açıktır.

Ülke gençliğinin büyük bir kısmının, umutlarını ve geleceğini yurtdışına çıkmakta bulmasının nedeni işsizlik, yoksulluk, diplomalı fakirliktir. Sermaye sınıfı gençliği nasıl daha ucuza sömürebilir, bunun yollarına bakmaktadır. Bugün hiçbir

burjuva partisinin de buna itirazı yoktur. Sermaye sınıfının çıkarları, bu burjuva partileri açısından her zaman gençliğin ihtiyaçlarından çok daha önemlidir.

İşte gençlik bu net gerçeklere bakıp konum almalıdır. Ülkenin geleceği ile kendi gelecekleri paralel yürüyecek ise eğer, bu gelecekte NATO'cuları, emperyalistleri, işbirlikçileri, gericileri, sermaye sınıfını mı görmek isteyecekler yoksa halkın, emekçilerin çıkarına olan ne varsa bunun uygulandığı bir ülke mi görmek isteyecekler. Gençlik ikincisin olmasını istiyorsa eğer bunun için tavrını ortaya koymalıdır.

SL: Buraya dair yan yana gelmenin, örgütlü mücadelenin ve işçi sınıfını esas alan sağlam bir siyasi hattın önemini bizim için açabilir misiniz?

AYSEL TEKEREK: Önce örgütlü mücadelenin önemini vurgulamak isterim.

Hep söylüyoruz; ülkede ve dünyada sermaye sınıfı, onun aparatları, örgütlüdür. Sermaye sınıfı sadece devlet üzerinden bir örgütlülüğe değil aynı zamanda kendisiyle aynı şeyi söyleyen partileriyle de örgütlüdür. Mafyası ile örgütlüdür, adı sivil toplum kuruluşu olan; amacı ise bu düzenin devamı olan kuruluşları ile örgütlüdür. Bu örgütlülüğün bir amacı da halkın örgütlenmesinin önüne geçmektir.

Biz komünistler ise şunu bilir şunu söyleriz; örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez.

Örgütlü bir halk neleri yener peki? İnsanın insan kulluğunu yener, emperyalizmin işgallerinin önüne çıkar, yobazın fetvasını ağızına tıkar. Tüm bunlar da sınıf siyaseti olmadan asla olmaz. Gençliğin yolu bu nedenle de işçi sınıfının yolundan geçmektedir.

SL: Teşekkür ederiz. Biliyorsunuz Temmuz'da okulların kapanmasıyla beraber yaz tatiline girdik. Tatilden çok bu yeni döneme hazırlık süreci bizler için. Bu sürecin liseli gençlik açısından daha verimli geçmesi için tavsiyeleriniz neler olur ve son olarak buradan liseli gençliğe neler söylemek istersiniz?

AYSEL TEKEREK: Bir önceki sorudan devam olsun bu cevabımız o halde. Bir dönemin verimli geçmesinin en önemli yolu onun kolektifleştirilmesidir. Ne yapılacaksa hep beraber yapılmalıdır. Kendimize sakladığımız ve kendi kendimiz ile yetindiğimiz hiçbir sürecin ve bilginin toplumsal bir karşılığı olamaz. Bu nedenle ne yaparsak yapalım ama bunu örgütlü kılmalıyız.

Gençliğin gençliğe sorumluluğunu, bu memlekete ve halka karşı sorumluluğunu hatırlatmak isterim sadece. Okumuş insanlar emekçi halka karşı sorumludurlar. Bu sorumluluğu yerine getirmek için kaybettiğimiz her dakikanın telafisi daha zor olacaktır. Bizse her zorluğun altından tarihsel haklılığımız ve gelişen örgütlülüğümüz ile kalkmayı bileceğiz.

"İşte gençlik bu net gerçeklere bakıp konum almalıdır. Ülkenin geleceği ile kendi gelecekleri paralel yürüyecek ise eğer, bu gelecekte NATO'cuları, emperyalistleri, işbirlikçileri, gericileri, sermaye sınıfını mı görmek isteyecekler yoksa halkın, emekçilerin çıkarına olan ne varsa bunun uygulandığı bir ülke mi görmek isteyecekler. Gençlik ikincisin olmasını istiyorsa eğer bunun için tavrını ortaya koymalıdır."

66

**BAĞIMSIZ
VE
SOSYALİST
BİR TÜRKİYE
İSTİYORUZ!**

Harun Karadeniz

99

SOSYALİST TÜRKİYE

